

Én gang pointer, altid pointer!

Stafetten hos Jes Krag

Interessen for jagt og hunde har jeg altid haft, men da jeg 8 år gammel skulle til at hjælpe med de daglige pligter i huset, blev min interesse for alvor vakt. Jeg skulle blandt andet hjælpe min far med opvasken efter aftenmaden. Der gik snakken lystigt om jagt og hunde og så kunne opvasken sommetider strække sig ud over en halv time, alt sammen til stor irritation for min storebror, der følte sig udenfor.

Jeg kom til verden i Sindal i 1956, som den 3. i rækken af en søskendeflok på 4. Jeg har boet i og omkring Sindal det meste af mit liv og har også selv stiftet familie her. Mine forældre drev egen virksomhed, et bolighus på 1200 m² med tilhørende snedkerværksted.

Min far var uddannet snedker, hvilket jeg også selv besluttede mig for at blive. Dog indså jeg efter endt svendeprøve, at jeg ikke ville fortsætte inden for faget, så jeg søgte ind ved Falck, hvor jeg er den dag i dag.

At være selvstændig opslugte det meste af mine forældres tid, så ofte var det kun i sommerweekenderne, der var tid til at slappe af og fiske ved sommerhuset i Frederikshavn. Resten af året brugte min far weekenderne til at gå på jagt, dog ofte med mig på slæb.

Da der i efteråret 1973 blev indført bilfri søndage, blev det lidt problematisk at komme på jagt, men alt kan løses, sagde min far altid, så da jeg lige have fået knallert, kunne far sidde bagpå med geværet over skulderen og hunden havde jo selv ben, så den kunne løbe ved siden af.

Min far startede som ganske ung med at gå på jagt sammen med sin yngre bror Poul, jagtformen var for det meste med stående hund, Pointere og foregik i det åbne land rundt omkring Sindal. Dengang var der mange små marker, en del roer og disse havde en rigtig god bestand af agerhøns og nogle få fasaner.

Derudover var min far en ivrig deltager i markprøvesporten og medlem af Pointerklubben fra 1942 frem til først i 80'erne. Hans første pointer, en sortbroget tæve, var fra Aage Jensen Sejbækgård. Det var en god tæve, som han blandt andet vandt Vildmosepokalen med. Denne tæve fik 3 kuld hvalpe og blev grundstenen til Kennel Krag, som jeg i dag er indehaver af.

Da jeg som dreng begyndte at interessere mig for hundesporten, havde vi en pointer, Gitte, som desværre pga. min fars manglende tid, ikke havde fået den dressur og erfaring, der kræves for at blive en god jagt- og prøvehund. Jeg mindes specielt en hønsejagt med far og pointeren Gitte på nogle små gårde i området. Gitte havde et planløst søg, dog med fin fart og stil, men stort set helt uden dressur. Min far gik og fortalte, at sådan skulle en pointer bestemt ikke opføre sig! Hvor på Gitte med ét pludselig løber direkte op i vinden ca. 200 meter gennem roemarken og tager stand. Spændte går vi op til Gitte, som lydigt går frem på fars ordre og op springer en stor flot ræv. Far, som var en god skytte, skyder ræven og efter dette var Gitte ikke så ringe en hund endda.

Efter denne pointer havde vi ingen hund i en 6 års periode. Men i foråret 1969 fik en af min fars bekendte, Anker, et kuld ruhårshvalpe og havde lidt svært ved at komme af med en gråmeleret hanhvalp.

Jeg kom dagligt efter skole og besøgte Anker, nok mest for at se til hvalpene. Anker havde allerede snakket med min far om, at det snart var på tide, at knægten fik en jagthund. Hvilket min far ikke syntes var en helt dårlig ide. Det endte i hvert fald med, at der blev indgået en aftale om, at ruhårshvalpen, Pav som jeg kaldte ham, stadig skulle forblive Ankers og at jeg fik lov til, at forsøge at dressere den til jagt og prøver.

Anker som var vældig rar, men også noget speciel havde sine helt egne træningsmetoder. En dag jeg kom ned til Anker efter skoletid kunne jeg høre ham nede fra kælderens. Han blev ved med at sige: *længere ud, længere ud*. Det viste sig, at det var hunden, der skulle lære at tage hjørnerne med og denne træning foregik i kælderen, for der var der ikke så langt ud til hjørnerne.

Pav voksede til og blev, en særdeles brugbar jagt- og prøvehund. Han bestod vand og slæb med 10/10 og fik to gange 1. pr. i UKK, samt 1. pr. i ÅK. Pav blev solgt, to år gammel til en jæger i Randers. I året 1971 gik jeg på dressurkursus med Pav i Bindslev. En af de andre deltagere på kurset, N. Å. Olsen fra Skagen og som havde pointer, havde et kuld hvalpe efter Åmosens Sorte Per og Letty. Jeg var helt vild efter, at få lov til at se disse hvalpe, så mandagen efter havde N. Å. Olsen taget en 8 ugers sortbroget tævehvalp med på dressurkurset og så var jeg solgt. Jeg fik lov til at tage pointerhvalpen med hjem til fremvisning hos mine forældre og efter at hvalpen havde tisset to gange på stuegulvet blev den en del af familien. Pointerhvalpen fra Skagen, Lolly, blev således min første pointer.

Lolly

Lolly var en køn tæve med 1. pr. i ÅK på udstilling og 1. pr. i både UKK og ÅK. Lolly havde gode jagtegenskaber og var en stilren hund med et godt format, men jeg må

erkende at dressuren ikke var alt for god. Min far sagde gentagende gange, at dressuren ikke var nok på plads til, at Lolly kunne nå til tops prøvemæssig. Jeg forsøgte mig en del gange med hende på prøver, men min far havde nu engang ret. I stedet besluttede jeg mig for, at med de gode egenskaber som Lolly trods alt viste, at få et kuld hvalpe mellem hende og Jørgen Andersens pointer INT.CH.DK.CH Riff C.

Af hvalpene efter disse to beholdte jeg en gulbroget tæve, Tanja G. Jeg havde på forhånd besluttet mig for at være mere ihærdig med at dressere Tanja G., dette lykkedes med et godt resultat, hun blev både en god jagt- og prøvehund. Med Tanja G. opnåede jeg flere placeringer i Vinderklassen og deltog for første gang i Danmarksmesterskabet dog uden placering.

Efter parring mellem Tanja G. og Søndermosen Kim beholder jeg en gulbroget hanhund Krag's Ib. Ib virkede til at begynde med noget tung og uinspirerende, men da den halvandet år gammel var med på træningstur i en roemark og fik spredt et kuld fasaner, viste den pludselig helt andre takter.

Med Ib får jeg en meget dressurbar og stilren hanhund, som stort set aldrig laver nogle fejl på prøver og jagt. Han er nok en af de bedste hunde, jeg har haft til dags dato. BR.CH Krag's Ib og jeg opnår sammen 14 Vinderklasseplaceringer, hvoraf de 6 er som 1. vinder. Også interiørmæssigt er Ib god, han bliver 1. pr. 1. vinder på udstilling.

BR.CH. Krag's Ib blev brugt i avlen med fire forskellige tæver. Det viste sig, at Ib avlede gode hunde, med fine vildtfinderevner, prima stil og godt eksteriøre. Selv får jeg en parringshvalp efter Ib og Bessi, Kraghedens Ann. Efter kun tre år bliver Kraghedens Ann elitehund i pointerklubben. Også Ann, beslutter jeg at trække et kuld hvalpe på med Boga Roy. Igen bliver hvalpene med god stil og aktion, men det kniber med skarpheden over for fugl.

Derfor beslutter jeg mig for at prøve noget helt nyt og køber de efterfølgende 5 år tre forskellige pointere fra Jørgen Andersen i Viborg.

Her vil jeg nævne Agertoftens Vhe, også kaldet Nellie, som opfylder mine krav og ønsker til en tophund både til jagt og prøver. Nellie bliver placeret 4 gange i Vinderklassen og bliver 1. pr. 1. vinder i brugsklassen på udstilling.

Jeg vælger i år 2000 at forsøge med et kuld hvalpe efter Nellie og Agertoftens Santos, hvor jeg beholder en sortbroget hanhvalp og en gulbroget tævehvalp. Krag's Fix og Krag's Freja er begge hunde med god stil, søg og fart, samt godt eksteriører, men desværre har ingen af de to hunde de store vildtfinder egenskaber. Freja bliver derfor solgt til en jæger og Fix beholdes og bruges udelukkende som familie- og jagthund, mest for mine børns skyld.

Jeg har dog stadig et ønske om, at kunne deltage i toppen af Dansk hundesport og beslutter, at jeg ikke selv vil forsøge at avle igen og i 2003 indkøbes, efter stort pres, en hanhvalp fra Kennel Fuglede, DK.JCH. Fugledes Black Joker.

Til trods for min skepsis angående Jokers hertalende gule farve, viser dette sig at blive en rigtig god beslutning. Joker har alt det jeg manglede i mit eget opdræt. Nemlig stor vildtfinderevne og fortræffelig skarphed over for fugl.

Jeg har opnået diverse placeringer med Joker og han er brugt som avlshan i op til flere kuld hvalpe, men alt dette kan de fleste nok erindre ellers kan det læses i Dansk Pointer Klubs Årbøger.

FOTO - Kim Henriksen

Joker er i dag 8 år gammel og bruges ikke til prøver mere, han er i stedet blevet min faste følgesvend på jagter her i Danmark så vel som i udlandet. Jeg har en ny hund på vej, nemlig Astrups Zaza, som allerede er elitehund og som jeg har store forventninger til både hvad angår jagt og markprøver.

Astrups Zaza, Fugledes Black Joker og Fugledes Ingo

Én gang pointer, altid pointer!

Hilsen
Jes Krag

Stafetten sendes hermed videre til Tom B. Hansen